

[Svend Jakobsen.]

har aftalt med socialistisk folkeparti, så vidt jeg kan vurdere det.

Man vidste også i det konservative folkeparti, at det var nu, bruddet skulle være, hvis man skulle have en rimelig mulighed for at gå, for under de forudgående lange og indgående forhandlinger, vi har haft, har vi været enige på ganske betydelige områder.

Man vidste det også i venstre, men i venstre ville man ikke være med til løsninger, som vi anså for realistiske. Venstre ville et frit boligmarked, ville de frie kræfters spil i boligsektoren. Venstre, der i sin tid indførte reglen om værdi af egen bolig, ville fjerne den og, så vidt jeg kan vurdere det, uden at den skulle modsvares af andet. Det er det venstre, der ved århundredets begyndelse førte kampen mod de besiddendes udnyttelse af deres magtposition, som nu har bevæget sig så langt over, at de ligger til højre i dansk politik, helt ovre som de varmeste forkæmpere for de synspunkter, som de selv var bannereførere imod i begyndelsen af dette århundrede. Det synes jeg er trist.

Er der nu realiteter i min vurdering af, at der var saglig boligpolitisk basis for videre forhandlinger, der kunne munde ud i bredere løsninger? Jeg mener det. Hvis vi ser på de store ting, vurderer jeg situationen som følger:

På parcelhussektoren har det radikale venstre fremsat et beslutningsforslag her i folketinget, der i hvert fald efter min vurdering ikke er mildere end det, regeringen kom med. Det kan det også dårlig være, for de radikale har som udgangspunkt en stærkere begrænsning af de direkte og indirekte subsidier end det tal, vi fik vedtaget under sparforhandlingerne i marts.

De konservative har den berømmelige aften fremlagt et 10 punkts program, som indeholder, at alle eksisterende ejerboliger skal op på $2\frac{1}{2}$ pct. af 15. alm. vurdering. Regeringens forslag er som bekendt 3 pct., og den forskel lader man ikke forhandlinger sprænge på, hvis man har vilje til at nå et resultat.

Hvis vi derefter ser på en anden del af de store principper, den indeksregulerede finansiering af udlejningsbyggeriet og gerne en videregående udvikling til alt boligbyggeri, har de radikale og de konservative under hele forhandlingsforløbet været posi-

tivt indstillet over for princippet, og som tidligere nævnt var regeringen positiv indtil de sidste sætninger over for de ønsker, der blev fremsat fra oppositionens side.

Hvad angår lejelovgivningen, har det konservative folkeparti været overmåde positivt indstillet over for den ejer-lejerskitse, der har været udgangspunkt for udarbejdelsen af ministerens forslag. Det radikale venstre har været mere reserveret på dette område, det medgiver jeg, men reservationen har i høj grad gået på ikke at indføre nye reguleringer i de nu såkaldte frie områder. Som nævnt gav regeringen og socialdemokratiet tilsagn om at medvirke hertil i den sidste forhandlingsfase.

Nu skal jeg ikke forsøge at fremstille sagen, som om vi var enige i alle detaljer. Det var vi ikke. Jeg kan vel sige, at det var vi langt fra. Men om store og betydende principper var der betydelig overensstemmelse mellem flere partier under de saglige boligpolitiske forhandlinger. Det får blot ikke lov til at blive markeret gennem tilslutning til de lovforslag, som vi nu har til behandling, og det beklager jeg.

Til gengæld må jeg udtrykke tilfredshed med, at SF viste sig overordentlig positiv i de videre drøftelser, og det har resulteret i, at den afbalancerede boligløsning, som var indeholdt i regeringens forslag, er blevet fastholdt også efter de seneste forhandlinger.

Jeg skal ikke her gå særlig meget i detaljer med den aftale, som S og SF har truffet om den senere lovgivning, men jeg vil godt nævne nogle enkelte punkter heri.

Vi har aftalt, at den skitse til lejelovgivning, som foreligger, skal gennemføres. Der sker visse ændringer i lejereguleringerne, således at kapitalafkastet over en 3-årig periode bliver 7, $7\frac{1}{2}$ og 8 pct., og vi har en tilføjelse om, at vi efter at have gennemført den første regulering skal se på, hvordan virkningerne er, før de to næste reguleringer sættes i værk.

Vi har vedrørende den almennyttige sektor aftalt, at der skal ske en påligning af et udligningsbidrag med $\frac{1}{4}$ pct. om året i 4 år.

Vi har aftalt, at der skal gennemføres et forslag om indeksreguleret finansiering efter de principper, som findes i boligministerens lovforslag.

Det vil altså sige, at de lovforslag, som ministeren har fremsat, har vi vedtaget skal